

200706622/1.

Datum uitspraak: 1 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/35640 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle, van 17 augustus 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 december 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 27 juni 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellante ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

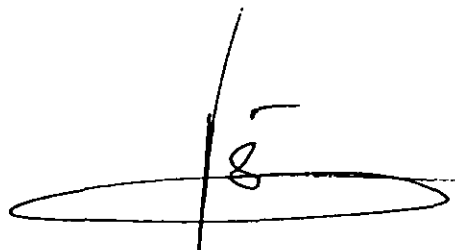
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 november 2007

395.

Verzonden: 1 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

INGEKOMEN 11 SEP 2007

Awb 06/35640

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Surinaamse nationaliteit,
IND dossiernummer 8606.02.0073,
gemachtigde: mr. drs. R.P. Dielbandhoesing, advocaat te 's-Gravenhage;
eiseres;

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE
als rechtsoptvolger van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. J.C. aan 't Goor, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Eiseres is op 14 februari 1997 Nederland binnengekomen op een reisvisum. Op 11 augustus 1997 heeft eiseres een aanvraag ingediend om een verblijfsvergunning met als doel "klemmende redenen van humanitaire aard c.q. verblijf bij moeder wegens ziekte". Tegen de afwijzing van die aanvraag is bezwaar gemaakt. Tegen de ongegrondverklaring is beroep ingesteld. De rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rotterdam heeft het beroep bij uitspraak van 24 september 2002 ongegrond verklaard.
- 1.2 Op 27 januari 2003 heeft eiseres opnieuw verzocht om een verblijfsvergunning, met als doel "verblijf bij zieke moeder c.q. klemmende redenen van humanitaire aard". Tegen de afwijzing van deze aanvraag heeft eiseres bezwaar gemaakt. Tegen de ongegrondverklaring is beroep ingesteld. Bij uitspraak van 17 oktober 2005 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, het beroep ongegrond verklaard.
- 1.3 Op 23 april 2003 heeft eiseres voor de derde keer een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingediend, met als doel "verblijf bij zieke moeder c.q. wegens klemmende redenen van humanitaire aard". Bij besluit van 17 juni 2003 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.
- 1.4 Bij brief van 20 juni 2003 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 19 november 2004 gegrond verklaard en heeft de beschikking van 17 juni 2003 ingetrokken. Bij besluit van 22 december 2005 is de aanvraag van 25 april 2003 opnieuw afgewezen. Bij brief van 19 januari 2006 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 27 juni 2006 ongegrond verklaard. Bij brief van 24 juli 2006 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 14 september 2006. Op 29 maart 2007 en 2 mei 2007 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.5 Het beroep is ter zitting van 6 juni 2007 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

INGEKOMEN 1 6 AUG 2007

2 Overwegingen

- 2.1 In deze procedure dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.
- 2.2 Artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 kan worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.
Ingevolge artikel 17, eerste lid, Vw 2000 en artikel 3.71, tweede lid, Vb 2000 is een aantal categorieën vreemdelingen vrijgesteld van het vereiste van het beschikken over een geldige mvv. Voorts kan de Minister, ingevolge het vierde lid van artikel 3.71 Vb 2000, het mvv-vereiste buiten toepassing laten voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.
- 2.3 Verweerder heeft het bezwaar ongegrond verklaard, omdat eiseres niet beschikt over een geldige mvv. Eiseres valt niet onder één van de categorieën vrijgestelde vreemdelingen genoemd in artikel 3.71, tweede lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Verweerder stelt zich in het verweerschrift primair op het standpunt dat het belang aan de gevraagde vergunning is komen te vervallen door het overlijden van de hoofdpersoon bij wie verblijf gewenst is.
- 2.4 Eiseres is van mening dat zij belang heeft bij afgifte van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, ondanks het feit dat haar moeder inmiddels overleden is, onder meer omdat zij reeds sinds 1997 in Nederland verblijft. Daarnaast is namens eiseres benadrukt dat eiseres inmiddels zeventig jaar oud is, nog immer alleenstaand en dermate geïntegreerd in de Nederlandse samenleving, dat in redelijkheid niet van eiseres gevergd mag worden dat zij naar Suriname terugkeert om aldaar een mvv-verzoek in te dienen.
- 2.5 De rechtbank overweegt dat de aanvraag om een verblijfsvergunning immer gericht is geweest op het verblijf bij de moeder. Nu de moeder van eiseres is overleden, is het doel van het verblijf ontvallen. Gelet op het voorgaande concludeert de rechtbank dat eiseres geen belang meer heeft bij de afgifte van een verblijfsvergunning.
- 2.6 Voor zover eiseres van mening is dat zij op basis van de thans aanwezige omstandigheden in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning regulier, staat het haar vrij een nieuwe aanvraag in te dienen.
- 2.7 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, niet-ontvankelijk.
- 2.8 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

regnr:

Awb 06/35640

-3-

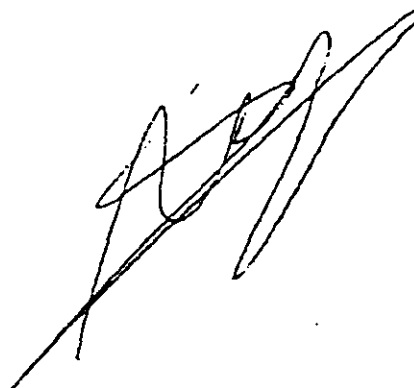
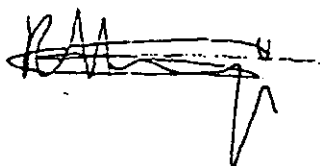
INGEKOMEN 17 AUG 2007

3- BESLISSING

De rechtbank verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.W. Akkerman in tegenwoordigheid van mr. R.D. Hemminga als griffier en in het openbaar uitgesproken op

17 AUG. 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 17 AUG. 2007

VOOR AFSCHEIDT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Advocatenkantoor Laakkwartier

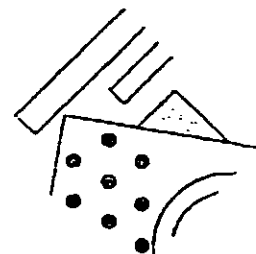
Mr. drs. R.P. Dielbandhoesing

Advocaat & Procureur

's-Gravenhage, 14 september-2007

Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 20.019
 2500 EA DEN HAAG
 F. 070.365.1380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
50-8-C	
14 SEP 2007	
ZAAKNR.	20070622
AN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Per F. (zes pag.) en per post

Betreft: hoger beroep namens mw-

geb. 1 te SME, van Surinaamse nationaliteit;

adres:

IND 86 06 02 00 73 / V

aanvraag van 25 april 2003

Zitting 06 juni 2007

uitspraak 17 augustus 2007

Edelhoogachtbaar College,

Hierbij dien ik namens mevrouw , die mij daartoe bepaaldelijk gemachtigd of gevolmachtigd heeft en die domicilie kiest te mijnen kantore een hoger beroepschrift in tegen bijgaande uitspraak onder AWB 06 / 35640 van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle. De rechtbank heeft toen het beroep van appellante niet-ontvankelijk verklaard, omdat de aanvraag om een verblijfsvergunning *immer gericht is geweest op het verblijf bij haar moeder en deze inmiddels overleden is, waardoor - in de visie van de rechtbank - het verblijfsdoel is komen te ontvallen.* Hotie kan zich daarmee niet-verenigen vandaar dit hoger beroep.

Opgemerkt wordt dat de pleitnota en hetgeen gemachtigde ter zitting en in zijn beroepschrift naar voren heeft gebracht hierbij als herhaald en ingelast wordt beschouwd.

Op 25 april 2003 heeft eiseres een VTV-aanvraag ingediend, met als doel: verruimde gezinshereniging bij ouder, welk verzoek op 17 juni 2003 is afgewezen, omdat het een herhaalde aanvraag betrof.

Bij schrijven van 20 juni 2003 diende de toenmalige advocaat van appellante een bezwaarschrift, alsmede een verzoek tot het treffen van voorlopige voorzieningen (= VoVo) hietegen in.

Bij brief van 06 november 2003 deelde geïntimeerde (hierna ook: SvJ-of Staatssecretaris van Justitie of de Minister) mee dat gelet op de gronden van het verzoek hij (de SvJ) zich niet verzet tegen toewijzing van het verzoek, hetgeen tot de uitspraak van 19 november 2003 onder AWB 03/34741 leidde: niet-ontvankelijkheid en vergoeding van proceskosten

Bij beschikking van 19 november 2004 werd het bezwaarschrift van 20 juni 2003 gegrond verklaard, de beschikking van 17 juni 2003 ingetrokken, toegezegd dat er een nieuw besluit zou worden genomen en beschikt dat eiseres het besluit op de aanvraag in Nederland mag afwachten.

Op 22 december 2005 werd de aanvraag echter afgewezen.

De eerste grief heeft betrekking op het feit dat de rechtbank van een *onjuist toetsmoment* uitgaat.

Bij een ex-tunc-toetsing dient zij mede uit te gaan van de situatie ten tijde van de aanvraag van **25 april 2003**, waarbij van belang is dat de **vijfennegentigjarige** moeder van appellante, (geboren op

pas op **06 september 2006** te Utrecht is komen te overlijden, dus drie jaren en vijf maanden na de aanvraag. Bovendien had het op de weg van de SvJ gelegen om *in primo* tijdig, d.w.z. binnen de wettelijke termijn van zes maanden definitief te beschikken, hetgeen hij (geïntimeerde) nagelaten heeft.

Door toedoen van verweerder heeft het maar liefst **twee jaar en acht maanden** (25 april 2003 - 22 december 2005) geduurd voordat de definitieve beschikking in primo genomen is.

Gelet op het feit dat de moeder van appellante na het instellen van het beroepschrift van 24 juli 2006 is komen te overlijden, had de rechtbank - mede gelet op de lange duur van de primaire beslissing, de inconsistente proceshouding van geïntimeerde en een redelijke wetstoepassing - uit dienen te gaan van de in de beroepsfase gebruikelijke ex tunc-toetsing. Bovendien motiveert de rechtbank niet waarom in dit bijzonder geval niet van de beleidsregels kan worden afgeweken, terwijl vaststaat dat de SvJ beleidsvrijheid heeft.

Hierdoor ontbeert de uitspraak een draagkrachtige motivering.

Hiernaast is door Hotie een beroep gedaan op uitspraken die bekend staan onder de naam de Poolse weduwen (zie: Handelingen TK 1999-2000, aanhangsel 101).

Hoewel het daarbij ging om voortgezet verblijf en Hotie niet in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning is de *ratio* van de destijds gestelde Kamervragen (en het daarna geformuleerd beleid) geweest wat er dient te gebeuren indien en voor zover de hoofdpersoon/ relatie/echtgenoot/referent komt te overlijden, waardoor de -aanvrager van een verblijfsvergunning a.h.w. in een vacuüm "geparkeerd" wordt.

De tweede grief heeft betrekking op het feit dat de rechtbank - door zo te oordelen als thans - niet toe is gekomen aan de bespreking van de andere gronden van het beroep, waardoor de uitspraak i.c. een draagkrachtige motivering ontbeert.

Ware de rechtbank ingegaan op de dezerzijds aangevoerde gronden, dan had zij

zich dienen uit te laten over het niet meer mogen tegenwerpen van het mvv-vereiste, de hoorplicht, toetsing aan het beleid ter zake van schrijnende gevallen voldoet aan de IND-werkinstructie nr. 2005/3); het driejarenbeleid; het tegenover c.q. reguliere vreemdelingen discriminatoire karakter van de pardonregeling: Uitsluitend vanwege het feit dat zij geen "asiel" heeft aangevraagd, kan geen verblijfsvergunning o.g.v. de pardonregeling verkrijgen, terwijl zij wel ruimschoots voldoet aan de voorwaarden van die regeling. Aangetekend zij dat zich in het verleden een soortgelijke situatie heeft voorgedaan. Immers een verblijfsvergunning o.g.v. het driejarenbeleid was in eerste instantie slechts bedoeld voor asielzoekers; pas nadat hierover geprocedeerd werd, werd dit beleid eveneens op reguliere vreemdelingen toegepast! Gelet op bovenstaande verblijfsdoelen moge het duidelijk zijn dat in aanmerking zou komen én komt voor een verblijfsvergunning.

Appellante verzoekt de Raad van State hierbij:
de thans bestreden uitspraak te vernietigen, te bepalen dat het beroep ontvankelijk is, dit hoger beroep gegrond te verklaren en verweerder te verwijzen in de proceskosten;

het bezwaarschrift gegrond te verklaren en geïntimeerde op te dragen de kosten van rechtsbijstand in de bezwaarfase te vergoeden (1 punt ad 322,--);

het beroep op de rechtbank onder AWB 06 / 35640 – alsnog – gegrond te verklaren en verweerder te wijzen in de proceskosten daarvan;

Indien en voor zover mogelijk: de SvJ/Minister te verwijzen in de proceskosten van het verzoek tot het treffen van voorlopige voorzieningen onder AWB 06 / 1464 (1 punt ad €322,--);

te bepalen dat de Minister binnen uiterlijk zes weken na de nog te geven uitspraak appellante dient te horen,

danwel

te bepalen dat de SvJ/Minister binnen uiterlijk zes weken na de nog te geven uitspraak een geldend verblijfsdocument verstrekt, bij gebreke waarvan hij (de SvJ/Minister) een dwangsom verbeurt van €500,- voor elke dag dat hij (de SvJ/Minister) in gebreke blijft.

Hoogachtend,

Bijlage(n): 3 pag.